

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1033 ²	Τὰ ἅγια Θεοφάνεια Δευτέρα 6 Ἰανουαρίου 2014 (2004)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

«Σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς»

(Τίτ. 2,12)

Εἴμαστε, ἀγαπητοί μου, στὴν περίοδο τῶν ἑορτῶν. Στὰ χέρια μας κρατοῦμε ἓνα ἀγγελικὸ κομπολόι μὲ δώδεκα χάντρες· εἶνε τὸ **Δωδεκαήμερον**. Ἡ πρώτη χάντρα, χρυσὴ χάντρα, εἶνε ἡ ἑορτὴ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Καὶ σήμερα, τελευταία ἡμέρα τοῦ Δωδεκαημέρου, εἶνε ἡ ἑορτὴ τῶν Φώτων, κατὰ τὴν ὁποία τελοῦμε καὶ τὸν ἀγιασμὸ τῶν ὑδάτων.

Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· **Πρὸς τί οἱ ἑορτές;** Ἔγιναν γιὰ νὰ κινῆται τὸ ἐμπόριο, γιὰ τὴν κατανάλωσι; Ἔγιναν γιὰ νὰ μὴν πλήττη ὁ ἄνθρωπος, σὰν μιὰ διακοπὴ στὴν καθημερινὴ ζωὴ καὶ ἀνάπαυσι; Ἡ μήπως ἔγιναν γιὰ τὸ χαρτοπαίγνιο; Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ἔτσι γιορτάζουμε, τότε μοιάζουμε μὲ τοὺς εἰδωλολάτρεις, ποὺ κι αὐτοὶ περιμέναν τὶς ἑορτὲς τῶν θεῶν τους γιὰ νὰ γλεντήσουν, νὰ ὀργιάσουν, νὰ κάνουν ὅσα δὲν ἔκαναν τὶς ἄλλες μέρες.

Ὅχι. Οἱ χριστιανικὲς ἑορτὲς διαφέρουν. Σκοπὸς τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας εἶνε αὐτὸ ποὺ τόνισε σήμερα ὁ **Παῦλος** στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ὅταν ἔλεγε «*Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*» (Τίτ. 2,11-12). Αὐτὰ τὰ λόγια εἶνε χοντρὸ νόμισμα καὶ πρέπει νὰ τὸ κάνουμε λιανά. Τί σημαίνουν;

Τὸ οὐσιῶδες ἐρώτημα, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ ἐξῆς. **Ἦρθε ἢ δὲν ἦρθε ὁ Χριστός;** Τὰ τρία τέταρτα (3/4) τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτου τὸν ἀγνοοῦν· εἶνε εἰδωλολάτρεις μέχρι σήμερα. Ἐνα μικρὸ μέρος, οἱ Ἰουδαῖοι, λένε ὅτι δὲν ἦρθε· τὸν περιμένουν ἀκόμη οἱ δυστυχεῖς κάτω στὸ Ἰσραήλ. Καὶ οἱ ἄλλοι, ἐμεῖς; Γιὰ μᾶς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦρθε.

Ναί. Ἄλλ' ἐὰν πιστεύης ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Ἐὰν δὲν τὸ πιστεύεις, τότε θὰ εἶχες δικαίωμα νὰ ζῆς ὅπως θέλεις. Ἐὰν ὅμως πιστεύης ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός, τότε δὲν

μπορεῖς νὰ ζῆς κατὰ τὰ κέφια σου· δὲν μπορεῖς νὰ ζῆς ὅπως οἱ εἰδωλολάτρεις καὶ οἱ Ἰουδαῖοι· πρέπει νὰ ζῆς ὡς Χριστιανός. Ἔχεις ὠρισμένες ὑποχρεώσεις. Ποιὲς ὑποχρεώσεις; Ὅπως ὁ γεωμέτρης παίρνει τὸ διαβήτη καὶ κάνει κύκλους, καὶ ὅσο τὸν ἀνοίγει τὸ διαβήτη τόσο μεγαλύτερο κύκλο σχηματίζει πάνω στὸ χαρτί, ἔτσι καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γεωμέτρης τοῦ οὐρανοῦ, παίρνει σήμερα τὸν οὐράνιο διαβήτη καὶ μᾶς γράφει **τρεῖς κύκλους**. Ὁ ἓνας εἶνε μικρότερος, ὁ ἄλλος μεγαλύτερος, κι ὁ ἄλλος πολὺ μέγας - ἄπειρος. Ὁ μικρότερος κύκλος εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουμε ἀπέναντι στὸν ἑαυτό μας, ὁ μεγαλύτερος εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουμε πρὸς τὸν πλησίον, καὶ ὁ τρίτος κύκλος, ὁ ἄπειρος, εἶνε τὰ καθήκοντα ποὺ ἔχουμε πρὸς τὸ Θεό. Ξέρετε γράμματα; Γιὰ διαβάστε. Στὸν πρῶτο κύκλο λέει, νὰ ζήσουμε «*σωφρόνως*», στὸν δεύτερο λέει νὰ ζήσουμε «*δικαίως*», καὶ στὸν τρίτο λέει νὰ ζήσουμε «*εὐσεβῶς*» (Τίτ. 2,12). Μπρὸς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔχετε βγῆ ἀπὸ τὴν ἱερὰ κολυμβήθρα βαπτισμένα στὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, μπρὸς πρίγκιπες τοῦ οὐρανοῦ! ἔτσι νὰ ζήσετε.

● Στὸν πρῶτο κύκλο ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέει, ὅτι πρέπει **νὰ ζήσουμε «σωφρόνως»**. Τί θὰ πῆ «σωφρόνως»; Κάθε ἄνθρωπος, ἂν ἀνοίξετε τὴν καρδιά του, θὰ δῆτε ὅτι ἔχει ἐπιθυμίες ποὺ φτάνουν μέχρι τὰ ἄστρα, ἀλλὰ καὶ ἄλλες ἐπιθυμίες ποὺ φτάνουν μέχρι τὴν κόλασι. Διαλέξτε καὶ πάρτε. Ἐὰν πᾶτε μὲ τὶς ἱερὲς ἐπιθυμίες σας, θὰ φτάσετε μέχρι τὸν οὐρανὸ ἂν ἀκολουθήσετε τὸ ρεῦμα τῶν πονηρῶν ἐπιθυμιῶν σας, τότε θὰ κατακυλιστε στὴν ἄβυσσο, στὰ πέταυρα τοῦ ἄδου. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα του βοῦρκο, ἀλλ' ἔχει καὶ διαμάντια· ἔχει κακία, ἀλλ' ἔχει καὶ ἀρετὴ· ἔχει τὸ ἀγαθὸ, ἀλλ' ἔχει καὶ τὸ πονηρὸ καὶ διεστραμ-

μένο. Για να μιλήσω κ' ἐγὼ μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, λέω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα του κάποιο «γουρουνάκι». Καὶ ὅσο πιὸ ψηλὰ εἶνε κανεῖς, τόσα περισσότερα «γουρουνάκια» ἔχει. «Γουρουνάκια» εἶνε τὰ πάθη του. Ἐὰν λοιπὸν ἀφήσης τὸν ἑαυτό σου ἔρμαιο τῶν παθῶν, τότε θὰ γίνης κτήνος καὶ θ' ἀρμόζη στὴν πλάτη σου ἡ ταμπέλλα ποὺ ἔγραψε ὁ Δαυὶδ· «*Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 48,13,21). Φεύγει πλέον ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν προορισμό του, ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειά του, καὶ γίνεται ἕνα κτήνος δίποδο. Γι' αὐτὸ τί χρειάζεται; **Χρειάζεται χαλινάρι**, ὅπως στὸ ἄλογο. Ἄν δὲν τοῦ βάλῃς χαλινάρι, θὰ γκρεμιστῆς. Καὶ χρυσὸ χαλινάρι, ποὺ συγκρατεῖ τὸ κτήνος αὐτό, εἶνε ἡ **σωφροσύνη**. Λοιπὸν «*ζήσωμεν σωφρόνως*». Μὴν ἀφήσουμε τὸν ἑαυτό μας ἔρμαιο τῶν παθῶν καὶ τῶν κακιῶν μας, ἀλλὰ νὰ τὸν χαλιναγωγήσουμε, λέει ὁ ἀπόστολος.

● Ἄλλὰ δὲν εἴμαστε μόνοι στὸν κόσμο. Δίπλα μας ἔχουμε κι ἄλλους ἀνθρώπους. Δίπλα σου εἶνε ἡ μάνα ποὺ σὲ γέννησε, ὁ πατέρας ποὺ σὲ ἀνέθρεψε, ὁ παπποῦς καὶ ἡ γιαγιά σου· δίπλα σου εἶνε ἡ γυναίκα ποὺ ἀγάπησες, τὰ παιδιά ποὺ ἔφερες στὸν κόσμο· δίπλα σου εἶνε οἱ γείτονες καὶ οἱ συμπατριῶτες σου, ὅλη ἡ ἀνθρωπότης. Πῶς θὰ ζήσης ἀνάμεσά τους; πῶς θὰ φερθῆς; ποιός θὰ εἶνε ὁ κανόνας τοῦ βίου σου; Ἄπαντὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος· Ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα ἀπέναντι στὸν πλησίον, **νὰ ζήσουμε «δικαίως»**. Δικαιοσύνη οἱ γονεῖς στὸ σπίτι, δικαιοσύνη οἱ ἄρχοντες στὸ κράτος, δικαιοσύνη οἱ πλούσιοι στὴν κοινωνία, δικαιοσύνη οἱ πάντες. Ἄν ἔνωσες αὐτὴ τὴ λέξι βαθεῖα μέσα σου, προσπάθησε νὰ μὴν ἀδικήσης ποτέ ἄνθρωπο. Μὴν τὰ θές ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτό σου, μὴ γίνεσαι πλεονέκτης καὶ ἄρπαγας. Μὴν ἔχεις στὴ ζωὴ σου ὡς γνώμονα τὸ νόμο τῆς ζούγκλας «τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό», ἀλλὰ ἔχε μέσα στὴν καρδιά σου τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «*Ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρω μὴ ποιήσης*» (βλ. Τωβ. 4,15).

● Ὁ πρῶτος λοιπὸν κύκλος «σωφρόνως», ὁ δεύτερος «δικαίως». Ἄλλὰ ὁ διαβήτης τοῦ Παύλου μὲ κέντρο τὸ Θεὸ χαράζει καὶ τὸν τρίτο κύκλο, ποὺ εἶνε ἄπειρος. Δὲν εἶσαι μόνος, καὶ δὲν ὑπάρχουν δίπλα σου μόνο οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Ἄν πῆς ὅτι εἶσαι μόνος, τότε εἶσαι τυφλός, δὲν βλέπεις. Πέρα ἀπὸ σένα, πέρα ἀπὸ τὸ σπίτι σου, πέρα ἀπὸ τὶς καμινάδες σου, πέρα ἀπὸ τὰ πλοῖα σου, πέρα ἀπὸ τοὺς πυραύλους, πέρα ἀπὸ τὰ ἄστρα, ὑπάρχει Ἐκεῖνος. «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ*». Ὑπάρ-

χει! ἄς λένε οἱ ἄπιστοι, ἄς φωνάζουν οἱ δαίμονες. Ὑπάρχει! Εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἐκεῖνος δημιούργησε τὰ πάντα. Εἶνε, ὅπως λέει ὁ Παῦλος σήμερα, ὁ «*μέγας Θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός*» (Τίτ. 2,13). Τί ὀφείλουμε λοιπὸν στὸ Χριστό; Στὸν πατέρα ὀφείλουμε εὐγνωμοσύνη, στὴ μάνα εὐγνωμοσύνη, στὸ δάσκαλο εὐγνωμοσύνη, στὸν ἱερέα εὐγνωμοσύνη, στοὺς ἐθνικούς μας ἥρωες εὐγνωμοσύνη, παντοῦ εὐγνωμοσύνη. Ἄλλὰ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δὲν ὑπάρχει γλυκύτερο ὄνομα ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρέπει νὰ εἶνε χυδαία, πολὺ χυδαία μιὰ ψυχὴ, γιὰ νὰ μὴ μπορῆ ν' ἀγαπήσῃ τὸ Χριστό. Χριστός! ὅταν ἀκοῦς τὸ ὄνομά του, νὰ ἀγάλλεται καὶ νὰ χτυπάῃ ἡ καρδιά σου· τὰ χεῖλη καὶ ὅλη ἡ ὑπαρξί σου νὰ ψάλλῃ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ μας. Τότε θὰ εἶσαι εὐσεβής, τότε **θὰ ζῆς «εὐσεβῶς»**.

* * *

Ἀδελφοί μου· ὁ πρῶτος κύκλος «σωφρόνως», ὁ δεύτερος «δικαίως», ὁ τρίτος «εὐσεβῶς». Φέρτε τὸ χέρι στὴν καρδιά καὶ ρωτήστε τὸν ἑαυτό σας: **Ζοῦμε ἐμεῖς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο**; Ζοῦν οἱ ἄρχοντές μας, οἱ στρατιωτικοί μας, οἱ δικασταί μας, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μας ὅπως θέλει τὸ Εὐαγγέλιο; Ζοῦμε μικροὶ καὶ μεγάλοι, κι αὐτοὶ ποὺ κατοικοῦν στὶς καλύβες κι αὐτοὶ ποὺ κατοικοῦν στὰ μέγαρα, ζοῦμε σωφρόνως; ζοῦμε δικαίως; ζοῦμε εὐσεβῶς;

Λεῖπει δυστυχῶς ἡ σωφροσύνη· κυριαρχοῦν ἀχαλίνωτα πάθη. Λεῖπει ἡ δικαιοσύνη· ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευσις βασιλεύει. Λεῖπει καὶ ἡ εὐσέβεια· τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημεῖται. Ποῦ εἶνε ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸ Θεὸ καὶ τὸν πλησίον; Ἄλλ' ἄρκετὰ ὑπηρετήσαμε τὸ διάβολο. **Ἄς βάλουμε φρένο στὸ δρόμο μας**. Καὶ ἄς ἀρχίσουμε νὰ ζοῦμε σωφρόνως, δικαίως, εὐσεβῶς.

Ἀδελφοί μου, ἐλάτε **νὰ περάσουμε τὸν Ἰορδάνη!** Ποιός εἶνε ὁ Ἰορδάνης; **Ἐνα δάκρυ μετανοίας**. Ἄγγελος κρατεῖ δίσκο. Περνάει ἀπὸ ὅλους. Καὶ τί θέλει; **Ῥίξτε μέσ' στὸ δίσκο τὸ δάκρυ σας, τὸ δάκρυ γιὰ τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους, τὸ δάκρυ γιὰ τὶς γυναῖκες σας, τὸ δάκρυ γιὰ τοὺς ἀρχιερεῖς μας, τὸ δάκρυ γιὰ τοὺς ἄρχοντές μας, τὸ δάκρυ γιὰ τὴν πατρίδα μας**. Γιατὶ ἔρχονται ἡμέρες φοβερὲς καὶ ἀπαίσιες, ἔρχεται ὁ **Ἀρμαγεδών** (Ἀπ. 16,16). Δώστε μου δάκρυα. Ἐνα δάκρυ τὸ παίρνει ὁ ἄγγελος, τὸ ἀνεβάζει στοὺς οὐρανοὺς, καὶ τότε ἡ Παναγία καὶ οἱ ἄγγελοι γονατίζουν μπροστὰ στὸν Κύριο καὶ παρακαλοῦν· Ἐλεος Χριστέ, ἔλεος Χριστέ!

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**